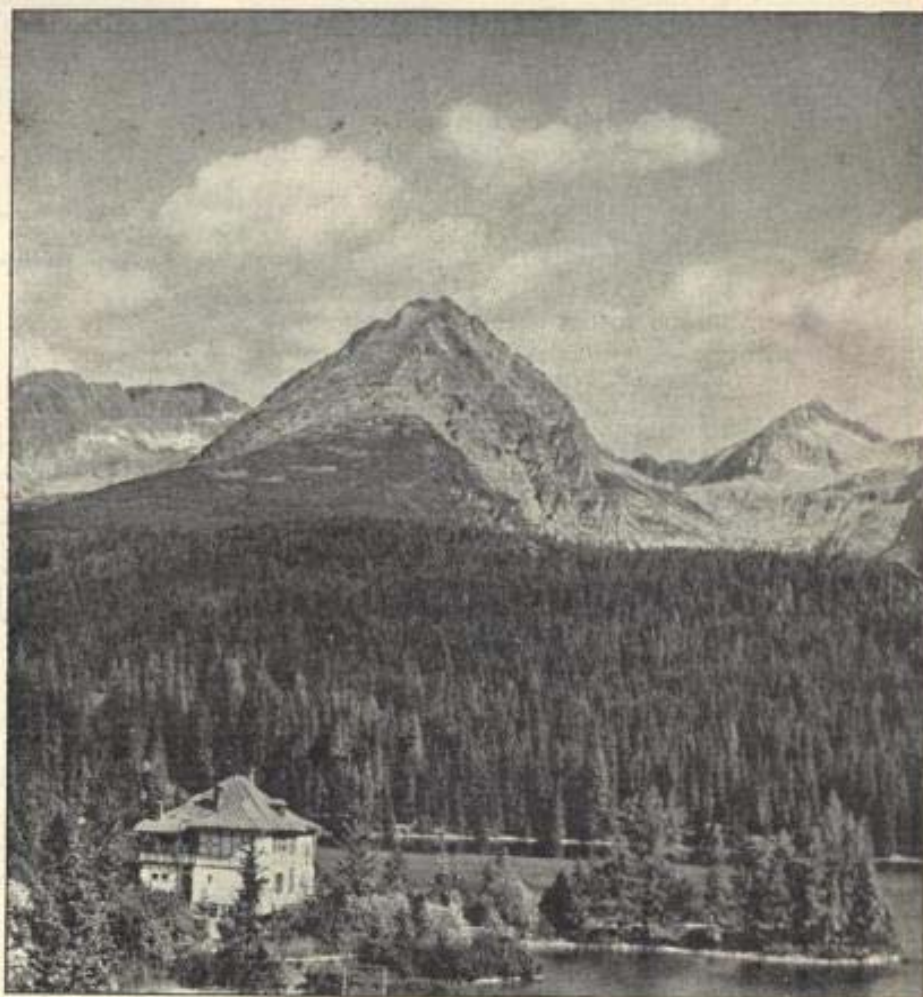

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

Panorama od Štrbského plesa.
(Kriváň - Solisko - Štrbský štít.)

Foto: St. Zeman, Praha IV.

Vue générale prise du Štrbské pleso (Hts. Tatras).

P r a h a P r a g u e

SOMMAIRE:

Končistá (Hts. Tatras), Crête de dragon. Dans les Alpes de Savinja. Sur le glacier de Grenz. Croix au sommet du Grand-Glockner. Les Pyrénées de la Catalogne. Exercices d'ascension. Les Échos de partout. Littérature tchécoslovaque. Littérature étrangère. Informations pour nos membres. Nouvelles de l'Étranger.

Ročník
Année

III.

Července - Srpen
Juillet - Août

1936

Číslo
Nro

4.

**KRÁSNÉ
LETNÍ
LÁTKY**

viněné - hedvábné jednobarevné i pestré Imprimé -
šatová plátna - prací látky a jiné modní novinky

B A R H O Ň

PRAHA-NÁRODNÍ TRIDA

SMÍCHOV - Arbesovo nám.

ŽIŽKOV - Husova třída

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopíruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budete spokojeni.

VÁCLAV VÁŠA,

oprávněný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjčovna skioptikonů a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárcích

„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregn. nádobek
v Sušici na Šumavě.

Cest. kanc. **LIDO** (Lidová autodoprava),
tel. 41.351, 41.220.

Severní Jadrán 15 dní Kč 950,- luxusním autokarem
přes Linz - Salzburg - Zell a See - Grossglockner - Mürren - Cor-
tina d' Ampezzo - Venezia - Abbazia - Sals - Portofino - Ljubljana -
Bled - Vítecké jezero - Mürrenschlag - Semmering - Viedeň.

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ

Založ. 1838.

V TERSTU

Založ. 1838.

Akciový kapitál a ostatní záruční prostředky koncem roku 1935 přes 1.000.000.000,- lir.

Ředitelství pro ČSR. V Praze II., nároží Národní a Jungmannovy třídy.

Pojišťuje výhodně na život, proti škodám, vzniklým z požáru, krupobití, při dopravě zničením nebo
poškozením zboží neb jeho zcizením, proti škodám, vzniklým z krádeže vloupáním, proti rozbití skel,
proti škodám, vzniklým přerušením provozování závodu následkem požáru, proti škodám z úrazu a roz-
bití strojů a proti následkům povinného ručení. - Na požádání zašle zdarma ředitelství prospekty i po-
drobné výpočty. - Telefonní čísla: 30751, 24772, 31690, 31691, 39497 a 39498.

Ochranná známka

„Se-va“

A. Sedlmajer, Praha XVI,

Švandova čis. 10. Telefon čis. 475-75.

Doporučuje Klub alpistů československých

KONČISTÁ

Zlákala ma. Jej zubatý hrebeň sa často rysoval pred mojím zrakom, keď slnko zachodilo zaň na horiacom západe. Ale nie len ona, lež i jej okolie, prífahlé doliny a sedlá, boli mi neznáme, a preto lákala tým viac, a ja som planul túhou ju poznať. Bránila sa mojej túhe, a k svojej obrane povolala si i snehovú búrku, ktorá ma donútila bojovať ako dosiaľ nikedy.

Končistá vo Vysokých Tatrách.

Po nedobre strávenej noci na Sliezskom dome — prišli sme neskoro v noci — vidí nás slnko po piatej ráno na magistrale k Batizovskému plesu. Od západu prevažujú sa síce hmly, ale hrebeň Končistej je čistý, a tak nás ani nenapadne sa vrátiť. O osmej sme došli do sedla pod Drúkom, po namáhavom výstupe snehovým kuloárom. Kopanie

stupov v snehu pohorkami nás silne unavilo. Do sedla som došiel tak unavený, že sa mi robí zle. Nevieť či boli na príčine slabé raňajky a či tvrdá práca v snehu, ale som slabý ako mucha. Je to však iba časová indispozícia. Po malom odpočinku a posilnení sa zas dobre cítim. Jano nedôverive ma merá očami, keď sa vťahujem a ujímam sa vedenia. Čítam jeho myšlienky. Najradšej by sa vrátil. Ja však už zaberám prvú vežu a keď cítim skalú pod rukou, som celkom vo forme. Chcem dosiahnuť neznámeho vrcholu. Chcem sa priblížiť prvým pionierom, objaviteľom hôr, od ktorých sa hádam liším iba tým, že som sa mohol lepšie vyspať a že prichádzam do hôr dokonalejšie po technickej stránke pripravený. Duševne, eticky je tu rovnaká náplň alpinizmu, ako bola u tvých prvých. Pravda, len vtedy, keď sa to robí z tých istých pohnútok, aké mali oni. I my môžeme byť podobní týmto veľkým mužom, horolezcom-pionierom. Môže ním byť každý, kto ide hľadať nové a neznáme, kto túži ďalej a vyššie a na vlastnú päsť ide poznávať neznáme horské svety.

Hmla zakrýva výhľad, ešte že lezenie nie je ťažké. Zima nás poháňa. Derieme sa komínkami, prekonávame steny a stienky, traverzujeme na travnatých rímsach nad zejúcimi hĺbinami, ktorých dna sú nám nedozierne. V štrbinách je ešte mnoho snehu. Veľmi opatrne ním prechádzame. Od snehu klavejú ruky. Počínajú padať prvé kvapky. Vietor sa vzráha. Sme úplne promočení. Lezieme už tri hodiny. Cez ostrú hranu ťieči vietor a dážďové kvapky nás nemilosrdne bičujú.

Středohrčí a Zlá věža.
Hautes Tatras.

Foto: Ing. R. Voeyka.

Dážď sa mení v ľadovec, ktorý v ťažkých úderoch bubnuje ako palba guľometov na batist našich kapucní. Ľadovec ako žeravými ihlami bodá do nechránenej kože rúk, ktoré s námahou priťahujú povraz. Hrebeň nechce mať konca. Keď slezieme niektorú vežu, vystupuje pred nami v hmle hmota veže nasledujúcej. Počasie sa zhoršuje. Snehová búrka letí cez hrebeň, pokrýva všetko bielym prikrovom, zmrznuté šaty chrsťtia a tole, Jankove ruky krvácajú od ostrého ľadu, ktorého čím vyššie, tým viac pribúda. Údy máme skrehnuté. Povraz sa podobá železnej tyči. Vrcholy veží zdajú sa trčať v nekonečnu a keď sa na niektorý dostaneme s nádejou, že je to už posledný, najvyšší vrchol Končistej, snáe zavše sklamaní. Pod nami klesá hrebeň do zasneženej štrbiny a za ňou sa dvíha ďalšia veža, ešte vyššia. Keby aspon bolo vidieť vpravo dolu, kde tušíme dolinu Zlomísk, ale šedivá hmľa, besnejúci sneh a snehová polia splývajú v nelákavú prázdnotu a hĺbku. Neostáva nič, len ďalej sa prebíjať tým snehovým peklom. Nerátali sme, že stredne ťažká túra sa zmení v ťažkú.

Tempo postupu sa zvoľňuje, mozgom blyskne ošklivá myšlienka, nie, nezostaneme tu. Musíme ďalej, ďalej, hocjako, len preč s tohto hrozného hrebeňa, ktorý nám berie sily, teplo a energiu. Netreba slová, stačí pohľad, ktorý hovorí, že sme jednou vôľou. Ďalej!

Už nepoznať rozdiel medzi starým a novým snehom. Všetko je biele. Letná tma sa stáva zimnou. Lezieme už mechanicky, zapadáme hlboko do snehu. Vymočené prsty sotvá držia povraz. Lezieme už päť a pol hodiny. Pomaly sa nás zmocňuje strach, že to není hrebeň Končistej. Preca nemôže trvať tak dlho. Zdá sa nám v tejto víchrici príliš dlhý. Nie, iste ideme dobre, bárs do neznáma, to je už jedno. Treba sústrediť všetku vôľu, treba sa stať z napadnutého útočníkom, premôcť strach, obstať v tejto skúške sebadôvery.

So zatatými zubami dávame sa do pred nami sa dvíhajúceho vrcholu. Bože, snáď sa nemýlim, opravdu sa zdá byť ľahčím, je oblý s roztrúsenými blokmi. Pridávame do tempa a neviem, či to bol výkrik radosti, či oslobodenia z duševného napätia — som na vrcholu Končistej. Hrebeň ďalej je ľahký, skláňa sa mierne nadol a čo hlavného, pred nami sa ne dvíha žiadna iná veža.

Kam však teraz? Hrebeň pred nami je ľahký, ale zas by trval dlho na magistrálu. Vpravo, kam sa ťiahu snehové polia, musí byť Lúčne sedlo. Márne sa snažíme otvoriť snehom zalepené oči a preniknúť snehovou clonou. Rozhodujeme sa pre sostup vpravo. Nech už sídeme do Lúčneho sedla či doliny Zlomísk, len dolu, už ani krok po hrebeni plnom hrôzy a neistoty.

Pozdáva sa m, že sneh už nepadá tak husto a i sila vetru ochabuje. Sú chvíle, kedy môžem volnejšie vydýchnuť. Čím nižšie sostupujeme, tým viac sa mení sneh v dážď. A naraz sa roztrhne clona hmiel, vidíme pod sebou svah balvanov, ktorý končí v Lúčnom sedle. Pod ním vpravo zasnežené svahy doliny Zlomísk a nižšie triangel Tupej.

A aká slasť je stáť na tráve, aj keď celkom premočení s drkotajúcimi zubami, vďační, že sme prestáli túto skúšku odvahy a vôle. Janko pričádza. Je unavený, ale oči sa mu usmievajú. V nemom stisku stretávajú sa krvavé ruky. Konečne stojíme v tichu, v tichu plnom vďaky. Len dážď šumí na tráve. Chybuje zúrивá sila víchrice, chybuje strach pred strašlivou mocou a hrôzou, ktorými nás hora svírala. Bola to veru tvrdá skúš-

ka, ale vďačíme aj za to, lebo sme videli hory také, aké sú, väčšie a silnejšie ako je človek. Kto by to popieral, ten hory nemiluje.

Na skúšku, ktorú nám Končistá 30. mája 1936 pripravila, budeme dlho spomínať.

Antek Veverka.

DRAČÍ HŘEBEN*)

(Im memoriam Rudly Nejeze)

Přízeň bohů mne opustila. Kdysi býval jsem vždy z těch, kteří jásal nad lahodou pohody v Tatrách, kteří s vrcholů štítů vychutnávali krásy dalek a samoty, aby se pak po vykonané tuše slunili někde na stráni mezi květinami, borůvkami a malinami. Byl jsem z těch spokojených a šťastných, kterým bylo dopřáno pobývat v našich krásných horách, když zářily sluncem a prostá, radostná píseň stoupala z dolin k jejich vrcholům, zesílena ozvěnou skalních stěn v chorál radosti, touhy a síly, i když zdánlivě vše zdálo se odpočívati...

Ale duch hor přestal mi býti přízniv. Tatry po dvakrát ukázaly mi chmurnou a zlověstnou tvář v mracích nekonečných dešťů a mlh. Hory však stále volají — volají a lákají tisíce hlasy, kterým rozumí jen ten, kdo je miluje — a ten neodolá. Toto jest již třetí návštěva za deště a nepohody. Leje nepřetržitě již třetí den. Hladina Popradského plesa mizí v šedi mraků a deště — ani Ostervy nevidíš. Zlomiskami dolů žene víchr stále nové a nové plivaly vod; možná, že tam někde za tou hradbou z vody a tmy jsou i nějaké hory.

Jsmo zde sami. Všichni již odešli dolů do kraje, kde je veselo a svítí slunce.

Neklid nečinnosti vyhání nás konečně ven do té psoty. Zabalení do pláště, jdeme si shánět nějakou pochoutku k večeři; že by to byl ale požitek, brouzdati se v tomto nečase travou a houštinami a hledat houby, to neřikal ani jeden z nás — naopak. S hubenou kofistí vrátili jsme se ve zuboženém stavu za malou chvíli domů...

Venku je tma. Jen víchr hvízdá a děst na okna bubnuje jednotvárnou melodii samoty. Nás, apatické a smutné, zajímá již jen tlakoměr a hříbky s vajíčky. S napětím sledujeme jeho stoupající ručičku; o tři čárky vylezla. Jistě se to přes noc zlepší — a večeře dostala ihned znamenitou chuť. Připravujeme si věci na ráno a s nadějí, že přece nějaký ten výstup uskutečníme, ukládáme se ke spánku: Rudla Nejez, Joska Feistl a já.

Ráno samozřejmě leje vesele dál a zlostí se nám ani z postelí nechce.

Stačí však, aby se v 8 hodin roztrhly mraky, vykukla Tupá, Kopky — a již se běží nahoru do Zlomisk. Jest to nejbližší a nevíme, jak dlouho to dešťové příměří potrvá.

Skály svítí vodou a tam, kudy vede stezka vzhůru k Ladovému plesu, fíčí se nesčetné bystřiny a spojují se v pěníci, fvoucí, divoký potok. Okukujeme stěny do černa vyšetěné a každý z nás myslí si totéž: že dnešní šichta lehká nebude. Mrazivý vítr proniká oděvem. O uvolněné kameny nebude jistě nouze.

Na Dračí hlavě to snad bude vypadat nejlépe. Stáčíme se do sedla Velké Vysoké a Dračího hřebene. Rudla přejímá vedení.

«...louká to tu jako v horách,» tvrdí Joska, který si musel odskočit za roh, zatím co Rudla a já cpeme do sebe poslední zbytky slaniny. Jsme příkrčení pod nástupem a Joskova slova nás k dalším podnikům nikterak nepovzbuzují. Nic na plat — nástup je za větrem, tak do toho. Rudla načíná tuto první, snad nejhorší část; leze pomalu a opatrně — veškeré jistění jest ilusorní — snad kdyby byla někde skoba...

Joska obsluhuje lano. Můj obličej vyjadřuje jistě totéž napětí jako jeho. Jest to okamžik, kdy nevíš, že dole burácí potok, že od Železné brány valí se opět nová mračna, že tě od toho dívání vzhůru bolí již krk, že nikoliv hodiny, ale pouze vteřiny utíkají, zatím co kamarád bojuje se skalou. Jen když bota zaskřípá o kámen, hledající stup, na kterém by mohla spočinout, přeruší se vždy na okamžik toto ztrnulé ticho.

Převis — odtláčován skalou a přece jakoby k ní přibíh; to nejsou ruce, to dvě železná chapadla zařala se do mokřých klouzajících záchyť a jakoby byla vrostlá do skály, výš a výš zvedají tělo, které nemá zde žádné opory, kde by se noha mohla opřít. — Okamžik váhání a teď — bez námahy, zdá se, překonává poslední metr. Následujeme. Voda zatéká za rukávy, všude to klouže — nějaké to zasakování

*) Při bližším se výročí smrti kamaráda Nejeze zařazujeme krásný, uplýmým přátelstvem pohřbý článek.

a Joska jest již také na hlavním vrcholu. — Komarnický měl pravdu: Tato část výstupu jest jistě velmi těžká i za normálních poměrů — což teprve dnes. Poslední metry vyžadují veškeré síly a soustředěnosti. Oči úzkostlivě tékají nahoru, dolů a pátrají po záchytech. Jsem rád, když jsem nahore. — Mokrý oděv a zpocená těla nemilují takový severák, jaký dnes touká. Proto honem pryč a honem něco dělat, abychom se zase zahřáli. Krátký sestup a jsme v sedle vlastního hřebene. — Přechod do stěny — a opět trochu převíslou stěnou přímo vzhůru. Dole pod sebou vidíš Dračí plesa; dělat tu stěnu přímo od plesa by muselo být moc pěkné. Plotny jsou hladké, kolmé, sem tam trochu šindelovité — myslím, že to ještě děláno není. Všichni na hřebenu bavíme se o tomto námětu.

Vítr nás však dlouho odpočívát nenechá. Krade slova od úst, odnáší je někam do údolí a vysmívá se našim zkřehlým rukám. Spěcháme dále. Potíže jsou prostřední; rychle postupujeme.

Jsem překvapen, jak krásně se v kovákách leze; neklouzají a i na nepatrných stupech dávají pocit pevné opory. Jest to totiž můj první výstup v této obuvi a první výstup na laně vůbec. Vše, co jsem doposud v Tatrách podnikal, dalo se v kedskách a vždy sám.

Tajně obdivuji Rudlu. Dělá hřeben po prvé, zdá se však, že zná každý stup; leze s jistotou a citem znalce hor a lehce překonává každé těžší místo.

Začíná opět pršet. — Rychle — rychle. Jdeme někdy všichni tři současně a ani při slaňování se nezdržujeme jištěním. Poznali jsme již schopnosti jeden druhého a plně si důvěřujeme. Ještě kousek stěny a dvakrát trochu exponovaný „Reitgrat“, trochu čvachtání mezi volnými bloky a jsme v sedle Zlomiskové věže. To již opět leje jako z konve a vše mizí v mracích. Odpouštíme si lehkou Zlomiskovou věž a zase to jde cestou, necestou, ale hlavně až po kotníky vodou, dolů...

Teplo je u páně Flákových kamen. — Bylo to namáhavé — bylo to krásné. Převlečení, zahřátí zevně i uvnitř, spokojeně si sedíme a rozpravíme. Co kdo z nás už dělal, kde již byl, na co se chystá. — Tak jako si povídají kamarádi, když si sednou v horách po tuhé ke kamnům. Dýmka chutná kromobyčejně dobře a Rudla kroutí nad mým hulením hlavou. Jsem z party jediným kufákem.

O rodině se s Rudlou bavím. O dětech, které máme oba rádi, o lyžích, a zase se vracíme k horám. Víc a více začínám je mít rád. Přímý, tvrdý a přece tak citlivý, plný snů, tužeb a cílů, kamarád každým coulem, člověk ryzí a ušlechtilý — byl.

Vzpomínám — Rudlo, na Iglu, na Zlobívou, vzpomínám na zmrzlý hřeben Malé Vysoké, vzpomínám na večery u Pálkoviče. — Vzpomínám —

Nikdy již nebudeš tupou břitvou holit mé týdenní strniště — nikdy již nefekneš s úsměvem v koutku očí: „Tak co, Wjencku, půjdeme?“

Nikdy již...

Ing. C. Frant. Grynet.

V SAVIŇSKÝCH ALPÁCH

Loni o prázdninách zajel jsem si do Jugoslaviie. Při pobytu u krásného Bledského jezera zachvátila mne touha, abych se podíval zase jednou do Saviňských Alp. Místo koníka s károu, který vozil průkopníky našeho alpismu, zavezl mne z Kranje do Jezerska autobus. Pod velkou Kočnou a Grintovcem není dnes téměř ani stopy po československých turistech a horolezcích. Jsou tam jen Jugoslávci a rakouští Němci a jen ojediněle se vyskytne turista s Československa.

Vzpomínal jsem v pensionu „U Makelů“ zašlých, krásných dob, kdy jsme tvořili ve Slovinských Alpách velkou českou turistickou kolonii s univ. profesorem Dr. Chodounským v čele. Nalezl jsem podpisy našich návštěvníků Slovinských Alp na České chatě (1543 m), která byla vystavěna českým odborem Slovensko planinského družstva. Vyšel jsem si tam s výborným alpistou z Brna, s nímž jsem se seznámil hned prvního dne v Panském domě na Staré faře v Jezersku.

Jména: Dr. Prachenský, Dr. Mattuš, prof. Dr. Heyrovský, Dr. Nedoma, Dr. Vl. Jedlička senior a junior, prof. Dr. Machát, Dr. Južík Scheiner, Dr. Obešlo, prof. Babák, kanovník Šitler, prof. Dr. Dvorský, Dr. Čermák, Dr.

Věženský, Dr. Egon Starý, slečna Chodounská, A. Chvála, Vlad. Rott, Dr. Kulhavý a jmény jiných nadšených propagátorů Slovinských Alp, vybavily se mi krásné, nezapomenutelné, minulé doby, ztrávené ve společnosti těchto uvědomělých průkopníků alpismu v Československu.

Přes sutky nad chatou vystoupil jsem se svým druhem na Mlinavské sedlo. Odtud jsme traversovali severní stěnou Grintovce, přes Velké a Malé Pody do Zoisovy chaty (1791 m). Bylo tam veselo. Přenocoval tam jugoslávský vojenský zeměměřičský oddíl. Nechtělo se nám při milé, družné zábavě ani spát.

Časně z rána jsme vystoupili na Grintovec (2558 m). Po nádherném rozhledu na blízké i daleké horské velikány, sešli jsme přes Mlinavské sedlo na Českou chatu a vrátili se do Jezerska.

Dole v malé hospůdce v Jezersku, kde je bývalé kasino Muriho proměněno v rozsáhlý, moderní hotel s velkou dependancí, rokovali jsme o osudu Slovinců, žijících několik kilometrů severněji v okolí Železné Kaple, která je nyní na rakouském území. Území bylo připojeno k nynějšímu Rakousku podle výsledku plebiscitu po světové válce, nikoliv však asi právem. Srbští členové delimitační komise nerozuměli asi dobře Slovincům, kteří odpovídali na dotaz, jaké jsou národnosti a jaké jsou jejich sociální poměry, tvrzením »slabo«. Členové komise, domnívající se, že uvádějí dotazovaní svoji národnost »Švábo«, zapsali je mezi Němce.

Slovinci nemají v tomto odtrženém území ani jediné slovinské školy a záhy se asi úplně poněmčí.

Nerad jsem se loučil s tímto krásným krajem Jugoslaviie, jehož obyvatelstvo je ochotné a laskavé k cizincům a kde je pobyt pro turistiku velmi levný.

Vrátím se tam zase co nejdříve a zvu všechny československé turisty i alpisty, aby přišli do tohoto krásného koutku Jugoslaviie. Nezapomenou na něj nikdy a vždy se tam budou rádi vracet.

Dr. Lad. Růžička

NA GRENZSKÉM LEDOVCI

Parrotpitze, Lulwigshöhe, Schwarzhorn, Balmenhorn, Vinzentpyramide a Punta Gior-dani je náš program dneška před zítřejším Lyskammem. Je to program krásný — sedm čtyřtisícimetrových hor, ve skupině Monte Rosy, jedna lepší druhé. A zatím tu civíme na Signalkuppe a díváme se již druhý den do sněhové plískanice. Fukýř nám po střeše dosud tancovali nepřestal, sem tam zaburácí ještě hrom a sněhovými spoustami kronikne i blesk, jako když škrtne po obloze. Je hnedle poledne a na obrát ani pomyslení. Teprve k večeru je lépe a tak se přece jen díváme otevřenými dvěma do úžasných hloubek ledovce Macagnaga, svažujícího se do údolí Anzasc 3000 m hluboko pod námi. Je to obraz úplně vánoční. Spousty sněhu, jehož je na zapadané paviátce dobrých 50 cm přesto, že ho vítr množství rozvál. Ale trvá to jen chvíli — chumelí se záhy znova.

A opět se dáváme do povídání: nejvíce nás zajímá tvrzení vůdce Gravena, že tu spal dnes na chatě teprve po třetí, ač byl na Signalkuppe mnohokrát. Vypravuje, kterák se mu tady hroutil i zkušený horolezec — také Angličané — nemožouce snést výšky, ani řídkého vzduchu, a propadávající horské nemoci. Potom prohlášíme pamětní knihu chaty, zapisujeme se, a jdeme zase spat. Po druhé usínáme na chatě královny Margherity ve výši 4559 m. Venku to hvízdá a skučí. Není to sice tak hrozné, jako včera, ale zlé to je přece. Dostaneme se zítřa odtud? Půjdeme vůbec na Lyskamm?

Před čtvrtou je budíček. Vůdci Graven s Julienem byli již venku a rozhodli: sestoupí se rovnou po Grenzkém ledovci. Je sice po bouři, vyjasnilo se, ale zkušený vůdci tomu nevěří. Tedy od dalších výstupů upuštěno — škoda. Je mi toho líto, ale vím, že nelze jinak. Vůdci si rádi vydělají — v Zermattu je jich na osmdesát — zřekají-li se sami výděлку, tedy jistě ne darmo.

Do studených bot se nechce. Jsou jako zmrzlé, třeba jsou u kamen: taková je tu zima, přestane-li se v noci topit. Čaj však rozehřeje a nalévá se hromadně i do thermosek na cestu. Dlouho se účtuje, počítá se v lírách a platí ve francích. S cenami jsme spokojeni a s Italem se loučíme. V pět jsme venku. Rozednilo se již, vítr ustal. Po vyšlapaných cestíčkách, jež křížily předevčírem sněhovou plochu, není ovšem ani památka. Daleko široko bílá neporušená pláň. Skvostný prachový sníh — je ho dobře půl metru nového. I schůdky na chatu zaváty a první krok — zaboření po kolena.

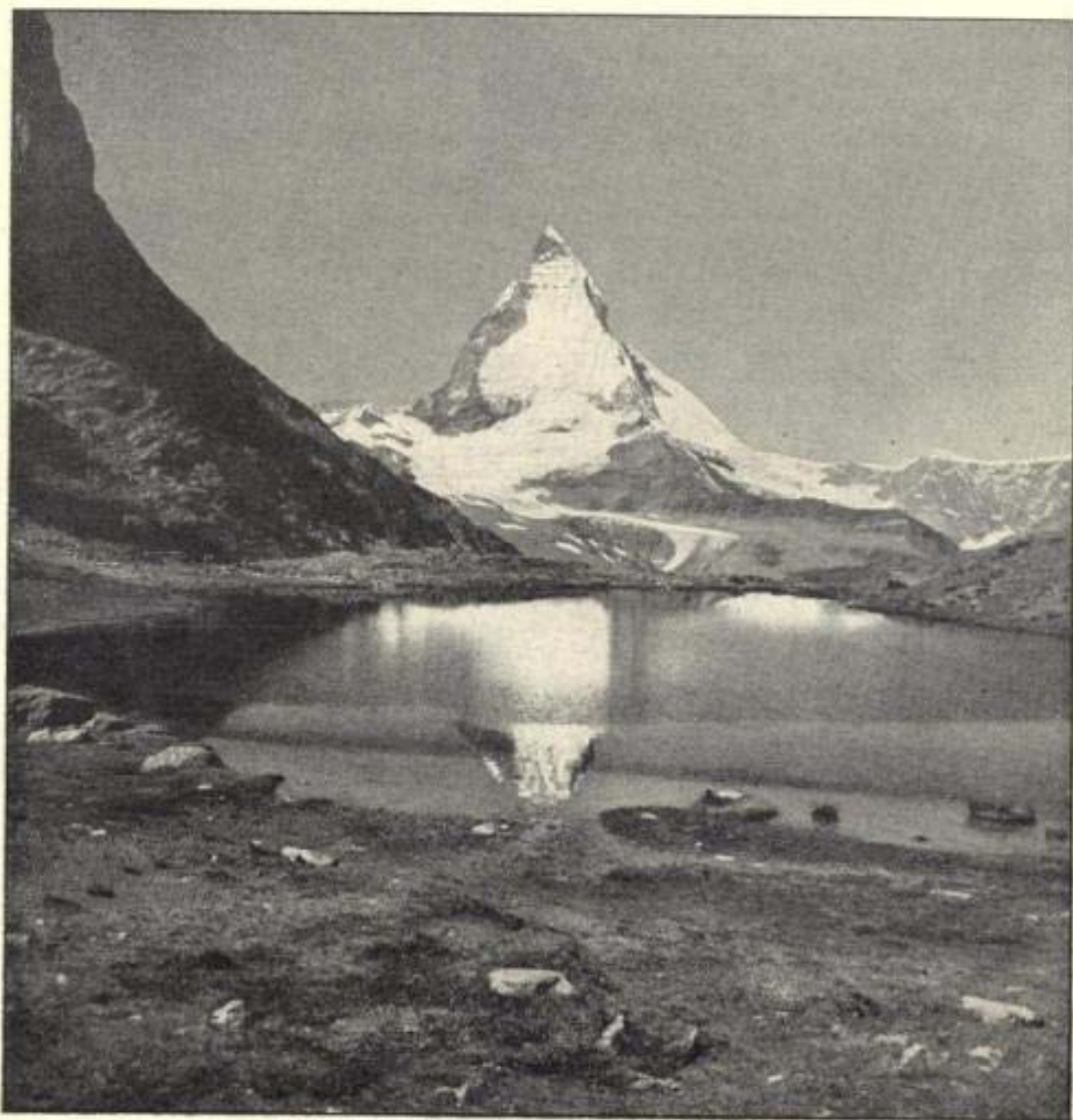
A tak se pouštíme do sestupu navázání všichni dohromady. Namahavé zápolení se sněhem unavuje a ke všemu se špatně dýchá — jsme stále hodně přes 4000 m vysoko. Obcházíme vrchol Zumsteinspitze a záhy si razíme cestu prudkým svahem, do něhož přešla dosavadní jen málo skloněná plocha. Hnedle je naše Capanna Regina Margherita na strmém kopci a Talián nás z ní zdraví vytrvalým máváním.

Občas oddechujeme. Srdce buší. Ale to ne jen tou dfinou, ale vzrušením, jež nám připravuje Matterhorn, zmitající se v mracích. Ta nekonečně krásná hora okouzlí od severu, z jihu, od východu, od západu, zdola, shora, odevšud. Jako omámení se díváme na ten zázrak a jak vyjmeme fotoaparát z tlumoku, zmizí. Leč není tu jen Matterhorn: také Parrotspitze, Ludwigshöhe a zejména Lyskamm — jeho úchvatná

mohyla se k nám obrací sráznou severní stěnou, jež oslňuje mocnými převisy. Bolí nás, že jsme se té vábné hory musili vzdát, ale vůdci nás chlácholí: v dnešním sněhu by to byl výstup krajně nebezpečný. Ostatně se to všechno kolem zachmujuje. Matterhorn už zatím zmizel nadobro a brzo jsme rádi, vidíme-li na sto kroků před sebe. Ale i to stojí za to. Ocítáme se v bludišti Grenzkého ledovce, který nám sněhová bouře tak zasypala, že nevíme mnohdy, kudy kam. Ba i tak zkušený vůdci, jako jsou naši, jsou v koncích, ač se v ledovci jinak vyznají dokonale. Nejprve ty spletité situace řeší Graven, vede nás obezřetně kolem hlubokých spár, piklem ohledává každé podezřelé místo, jakoby je ohmatával. A přece se dostáváme tam, odkud není východiska, kromě návratu: hluboké, nekřepčitelné srázy. Sníh se do nich syje a hrne, jak jen může. Zpět! Vedení přejímá Gustav Julen, proplétá se s námi skvostnými věžemi, led se jen jiskří, kterak se pod nárazy jeho piklu tříští. Skvělé čepice sněhu se na nás sypají a spadnou-li do hloubi spáry, jen to buchne. Ani Julen však neprorazí vždy rozeklaným ledovcem: znova musíme vzhůru, obcházíme, hledáme, přeskakujeme a bojíme se a padáme.

Přes jednu hlubokou trhlinu — tak hlubokou, že dna nevidíme — opět nemůžeme, poněvadž je příliš široká a druhý břeh je alespoň o tři metry níže. Obcházíme ji tedy podélně. Exponované místo přechází se zdarem první Graven — nikdo z nás

Matterhorn od Riffelského jezírka. - Mt. Cervin du lac de Riffel.

Foto: L. Škvor.

neví, že je to převis — a také druhý Rakušan. Ale pode mnou to ruplo. V okamžiku visím nad propastí, přitisknut k ledové stěně. Neutěšuje mne, že je to propast překrásná, hrající všemi možnými odstíny modré barvy. Kolem visí báječné rampouchy, přes něž se syje zvířený sníh. A dole — na čele vyvstávají krůpěje potu — bože, to je hloubka! Hledím do neznáma.

Kamarádem Hakenem to zakymácelo, pík je rázem ve sněhu. Také Rakušan jistí. Uvědomuji si to v té nešťastné vteřině a uklidňuje mne to. Ale žasnu, když slyším v zápětí na druhé straně a pod sebou — Gravena. Mistrovský kousek! Stačilo mu pár kroků k místu, kde se spára užila, mohutný skok — a už se zdola usmívá a vtipkuje. Spouštím se zvolna po laně, a když je mi na dosah, podávám mu pík, kterým mne přitahuje: opět na ledovci! A myslíte, že mám čas mu poděkovat? Než se obrátím — zatím i ostatní se dostali šťastně na druhou stranu — kdepak už je Alexander Graven! Je to chlapík. Necítím jen vděk; i velkou úctu k výkonu a radost nad jeho statečným srdcem, ušlechtilou skromností a ryzím kamarádstvím, jež je v horách tak časté a tolik krásné...

Konečně nám zvoní pod nohama kamení Plattje a tam se loučíme. Graven spěchá s Rakušanem do Francie, Haken do Strakonice. Zůstáváme sami s Julenem, klopytáme zvonina po obrovských kamenech a blížíme se k Bétémpské chatě. Diváme se od ní na Gornerský ledovec a vidíme na jeho bílé ploše tři sotva znatelné body. To jsou naši druhové. Padá mlha a počíná sněžit. Veliké načechrané vločky se snášejí na ledovec, na skály, na chatu. Tiše, měkce, neslyšně. Ty tři tečky v nich mizí, jakoby se nad nimi zavlel led. Chtěl bych na ně zavolat. Ale neslyšeli by mne. Sbohem kamarádi!

Julen se na mne hezky podívá a mlčky pokyne hlavou ke dveřím. Vcházíme do tepla Bétémpské chaty. Odpočíváme a hřejeme se u kamen. Také čajem se posilujeme, ale je to spíše červené víno. A pak znovu do chumelenice a na Gornerský ledovec.

Na Riffelské jezírce svítí po poledni slunce. Pod severní stěnou Riffelhornu se tulí ty dva rybníčky, ale jsou proslulé: vejde se do nich celý Matterhorn. Je rovnou pohádkové to zrcadlení nejkrásnější hory. Ten titan se v nehybných hladinách obrátí tak věrně a skutečně, že máš ilusi úplného splnutí. Velká podívaná, obraz, který uvízne navždy v paměti. Maluje ho řada malířů a mnoho zanícených fotografů je z něho u vytržení.

K vlídnému horskému hotelu Riffelberg sbíhám hravě v půlhodině. Oči se loudám po Walliských Alpách, na něž je odtud jeden z nejkrásnějších pohledů a pak slastně odpočívám v křesle na terase, v němž vyběhaný horák rád zdřímne, když mu únava po Monte Rose zavíje oči. A umíte si představití úžas, probouzí-li se a vidíte ještě v polospánku Matterhorn, který považujete za přelud? Poněvadž myslíte, že je to sen, honem zavíráte oči, aby to ještě chvíli vydrželo. Ale slunce, jež sklouzlo přes okraj širokánského slunečníku, nedá. Jak rád vítám skutečnost, že ten Matterhorn vidím docopravdy!

Pak se přehnu přes zábradlí, zavýsknu a radostně zamávám. Vidím tam známého? Je tam Zermatt.

Ladislav Škvor.

Náš člen pan Fed. Pick sděluje nám ze svého zájezdu do Dolomit a Julských Alp: Těm, kdož chtějí z Rateče vystoupiti k věčnému vyhlídkovému trojmezí Rakouska, Jugoslaviie a Itálie «Tromeja», nestačí cestovní pas: jugoslávská pohraniční stráž vyžaduje také alpskou klubovou legitimaci.

I v Dolomitech obdržel na náš klubový odznak a legitimaci slevy v hotelích na průsmycích Pordoi (Alberto Rifugio Savoia) a Sella, k nimž se dostal počátkem června jen pěšky; sněhové vánice a až dvoumetrové závěje znemožnily proponované výstupy. Návštěvníkům Dolomit doporučuje použití okružních jízdenek.

L. Š.

**UŽIJETE DALEKO VÍCE, BUDETE-LI DO HOR JEZDITI VLASTNÍM
AUTEM NEBO MOTOCYKLEM!**

Pište si ještě dnes o prospekt:

ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK,

PRAHA - NUSLE II.

JAWA pro radost
a
pro užitek

KŘÍŽ NA VRCHOLU

Každý z nás zakusil již v horách pocit, vyvolaný radostí z nedozírných dálek, vyvolaný tísňí z velké samoty a z ticha hor a uspokojením nad vlastním výkonem, nad obtížemi, překonanými za cenu tělesné únavy a duševního napětí. Je to horolezcův vesmírový pocit. Okamžik, kdy si uvědomuje i největší neznaboh, nejtuzší realista, pro něhož jídlo a cigareta jsou podstatnou součástí rozkoše vrcholové siesty, kromě vlastní své maličkosti, přítomnost někoho všemocného, který stvořil gigantické vlny kamene našich hor. I pisatel zakusil ten vesmírový pocit — jednou v zimní podvečer v našem středohoří, když ostruha Vysoké Hole se pod nohama lyžařovými utápěla v nekonečném moři bílých mraků, sahajících až k obzoru. Jednou před mnohými lety na malém hrotu Žabího koně, když jako mladý student se těšil po prvé své lezecké partii, z vítězství nad smělou tatranskou věží a ze získání partnera a přítele, který bohužel zatím dávno již se zřekl hor. Jednou na mocné vrcholové plotně Zlobivé, když pohled se hroužil do modravých hlubin Kačí doliny. V takových okamžicích horolezec pochopí, proč viděli staří národové v nebetyčných horách trůny svých bohů, proč dosud u Tibetanů nejvyšší hora světa, velebný Mt. Everest, se jmenuje Como-lugma - »trůn matky - vládkyně světa«.

Toto uvědomění si Tvůrce, toto povznesení se k Bohu bylo, co velelo horolezcům zdobiti některé vrchy křížem. V Tatrách stojí kříž na vrcholu Giewontu na polské straně, v Alpách na četných vrcholcích. Všimneme si v krátkosti dvou křížů, u nichž mnohý z nás již stál nebo které aspoň každý z nás viděl vyobrazeny — křížů na Glockneru a na Matterhornu.

Kříž na vrcholu Glockneru je věnován věrnosti k vlasti padlých ve válce a věrnosti pozůstalých památce těch, kdož položili život za vlast. Toto určení vyjadřuje nápis na kříži verši:

Kříž na vrcholu Grossglockneru.
Croix au sommet du Grand Glockner.

»Všichni, kdož stanete na vlasti nejvyšším štítě,
kdož temnou, chladnou skalou k světlu přicházíte,
vzpomeňte těch, co z jasu odešli v temnou noc,
by mečem pro vlast tkali světlou budoucnost.
Nezapomínejte! — Jen tak rodné zemi
hrdinská smrt jejich přinese vzkříšení.«

Nevadí, že se tu vyzývá ku vzpomínce na muže, kteří padli za věc nám cizí, za nepřítel, za staré Rakousko. Byli to Rakušané a bojovali hrdinsky za svojí vlast ve skalách Dolomit a ve sněhu a ledu Ortleru a Adamella. Přejme si, aby náš národ našel v hodině nebezpečí v sobě takové obránce, aby se našla mládež, která by bez reptání a bez úvah po ethické zdůvodněnosti války dovedla dát život za vlast. Tak má i pro československého horolezce nápis na kříži glocknerském svůj význam.

Kříž na Matterhornu má být výrazem díky těch, kdož vyvázli z nebezpečí hor a z temných stěn vystoupili do jasna a štěstí vrcholů. Má zároveň vzpomínati oběti hor, které padly při hledání vrcholového štěstí. Sotva mohlo být vybráno místo vhodnější: Matterhorn sám je symbolem alpismu jak jedinečnou svojí postavou, tak slavnou a krví zbrocenou svou historií. Jako žádná jiná hora Alp byl Matterhorn dějištěm nevýslovného štěstí i nejhlubšího zármutku. Na onom strmém skalisku zklouzl mladý Hadow při prvním výstupu na vrchol a strhl s sebou do smrti kněze Hudsona, lorda Douglase a velkého vůdce Michela Croze. Na této úzké římsě zahynul po děsivé noci ve sněhové metelici Burckhart. Tam již zcela dole, skoro už u chaty na Hörnli zasáhl padající kámen jednoho z největších horolezců švýcarských, slavného svými přelety přes Alpy ve volném balonu — Viktora de Beauclair. V polozbořeně chýši sněhem vyplněné na »Cravate« zahynul — opuštěn svými druhy — starý vůdce Brantschen. — A u samého úpatí hory, o kterou bojoval spolu s Whymperem i proti němu, zemřel vyčerpaný starý »Bersagliere«, vůdce Antoine Carrel tak jak žil — jako dobrý voják — když nejdříve vyvedl do bezpečí svého pána z hrůz nepohody na nelítostném Matterhornu. Tato hrst tragedií, v nichž Matterhorn byl hlavním aktérem, nutí horolezce, který šťastně dosáhl vrcholu a stanul u kříže, k tomu, aby si uvědomil, jak malé jsou síly lidské proti všemoci přírody. Že nelze jen a jen připisovati vlastní zdatnosti, co z valné části bývá darem štěstěny, řízené vyšší mocí. Na to má upamatovati příliš sebevědomého dobyvatele vrcholů kříž na Matterhornu.

V letošní sezoně chce KACS postavit velký železný kříž na jednom z nejmělejších vrcholů Tater. Pisatel docení — jako jistě všichni čtenáři těchto řádků — veliký morální význam tohoto zamýšleného činu, který bude výrazem ethických hodnot alpismu.

J. Gellner.

Vicens Cusó Casals.*)

KATALONSKÉ PYRENEJE

V autonomním území Katalonie jsou čtyři provincie: Barcelona, Lérida, Tarragona a Gerona. Na severu je Katalonie od Francie oddělena pyrenejským pohořím, které nepřesahuje na těchto místech 3000 m. Horská oblast jest protkána krásnými útvary, lesy, potoky a řekami a je proto hojně navštěvována turisty a horolezci.

Z mnoha zajímavých výstupů uvádím výstup na Gran Tuc de Colomes ve skupině Encantats.

Místo k našemu pobytu ve stanu bylo zvoleno u jezera San Mauricio ve vyšší poloze okruhu San Nicolau, Colomes a Rater, ve výši 1945 m. Vydali jsme se nejdříve k sedlu Portarró d'Espot, které odděluje údolí Escrita od údolí San Nicolau. Poměrně pohodlnou cestou dostoupili jsme na sedlo hřbetu, odkud jsme se již mohli obdivovati vyhlídce na Gran Tuc směrem na severozápad. Ve skupině Colomes vyniká tento vrchol jako hradba, vystupující z údolí San Nicolau, na jehož konci je jezero Llong. Abychom neztratili výšku, traversovali jsme od Portarró směrem na sever a později na jihozápad kolem nejvyššího závěru údolí k zamrzlým jezírkům, k nimž spadaly mohutné skály, protkané sněžnými couloary větších neb menších rozměrů. Vyhledali jsme nejširší sněžné pole a pomocí pikle vystupovali jsme po nakloněném svahu vzhůru a dostoupili jsme po terasách se sutkami a sněhem konečně vrcholu hory Gran Tuc. S výše 2930 m jest rozsáhlý rozhled. Bezprostředně pod námi viděli jsme celý hřbet Colomes, na severu upoutalo naši pozornost údolí Aran s okolními velikány a na jihozápad bylo viděti panorama skupiny Encantats a dalších hor u Valle d'Aran.

Prudký vítr donutil nás k sestupu. Sestoupili jsme směrem k sedlu Port de la Ratera. V tvrdém sněhu museli jsme vysekávat stupně. Se stupačkami na nohou sestoupili jsme pod Portell de Colomes (2600 m), prošli jsme sedlem a sestoupili pak sněžným couloarem severním směrem k nejhořejšímu sněhovému jezírku s krásným skalnatým okolím, tam, kde je nejvýše položený závěr círku Saburedo nad koncem údolí Aran. Kolem několika jezírek, z nichž největší je Ubago ve výši 2100 m, dostihli jsme jižním směrem malým závěrečným údolím zářez Brecha de Ratera de Colomes (2540 m). Mezi tímto sedlem a Coll de Ratera d'Espot je Tuc de Ratera (2856 m). Výstup na tento vrchol trvá asi hodinu. Ze sedla sestupovali jsme jižním směrem kolem několika malých jezírek ku granitovým blokům divokých útvarů pod skalnatými štíty a jehlami Sabureda. Minuvše téměř svislé stěny jehly d'Amitges dorazili jsme konečně k jezerům Rater a odtud kolem zelených břehů potoka k našemu stanu v táboře ve skupině Encantats.

(Ze španělštiny přeložil R. Pilát.)

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Na Pavlovských kopcích sešlo se dne 23. a 24. května t. r. 30 členů naší horolezecké rodiny z Hradce Králové, z Brna a z Prahy. Milí naši kamarádi z Brna byli nám tam vzornými průvodci a milými společníky. Jednatel děkuje srdečně za lístek s podpisy účastníků. Ve dnech 30. května a 1. června navštívili brněnští kamarádi a někteří členové z jiných odborů Hruboskalsko. Děkujeme jim za jejich návštěvu, která nás těší proto, že si opravdu vážíme svých milých brněnských přátel a že je máme upřímně rádi.

Mezinárodní alpické ústředí (Union Internationale des Associations d'Alpinisme) v Ženevě koná v době od 27. do 29. srpna t. r. III. řádnou valnou hromadu. Po valné hromadě budou uspořádány v době od 30. srpna do 6. září výlety, a to ve třech skupinách:

Autokarem: Ženeva — Rochebrune — Malý Sv. Bernard — Aosta — Velký Sv. Bernard — Martigny — Aigle — Les Mosses — Gruyère — Châtelard — Chillon — Vufflens. Okružní jízda potrvá tři dny a je za 65 šv. fr. včetně ubytování, stravování i zpropišného.

Pro turisty: Ženeva — Zermatt — Mettelhorn — Gornergrat — Loèche — Torrenthorn — Gemmi — Kandersteg — Oeschinen — Hochturli — Kiental — Interlaken. Včetně všeho vyžaduje okružní výlet nákladu asi 150 šv. fr.

Pro horolezce: Ženeva — Zermatt — Matterhorn — Breithorn nebo Gornergrat — Strahlhorn — Brittannia — Allalin — Saas — Fee — Ženeva. Včetně všeho vyžaduje cesta i výstupy nákladu asi 150 šv. fr.

Členové, kteří by se chtěli zúčastniti valné hromady, výletů a výstupů, o z n a m t e laskavě n e j p o z d ě j i d o 15. č e r v e n c e t. r. svoji účast jednateli A. Fleischerovi, Revnice u Prahy, Nerudova 417 proto, aby mohl jejich účast oficiálně do Ženevy oznámiti. Valné hromady účastní se předseda klubu řed. R. Pilát.

Horolezecký týždeň vo Vysokých Tatrách.

Spolok tatranských horolezcov «James» poriada svoj tohoročný letný horolezecký týždeň v okolí Popradského olesa od 9. do 16. augusta t. r. Týždeň je spojený s teoretickým a praktickým výcvikom horolezca-začiatočníka.

Prihlášky dopyšle a všetky dotazy zodpovie tajomník spolku: Jožo Šimko, odb. učiteľ, Košice, Hunyadiho ul. č. 27. F. Š.

I. sjezd horolezců KCST bude uspořádán od 14. do 15. srpna t. r. ve Vys. Tatrách. V rámci sjezdu budou se konati horolezecká cvičení a výstupy.

Horolezecké týdny ve Vys. Tatrách pořádá KCST odbor St. Smokovec, který přijímá i přihlášky, od 5.—12. července, od 15.—23. srpna a od 6.—13. září. Tatranské slavnosti jsou od 19.—26. července t. r.

Členům KAČS, kteří letos zavítají do Vysokých Tater!

Jak vědí čtenáři Věstníku, vydalo nakladatelství Orbis již dva díly Horolezeckého průvodce po Vys. Tatrách z pera našich členů Dra Kroutila a Dra Gellnera. Tři další díly mají vyjít. K textu průvodce jsou připojeny nákresy štítů zhotovené podle fotografií. Nákresů je dosud málo, neboť četné partie v Tatrách nebyly dosud vhodně olo-
tografovány.

Naši členové, kteří fotografují, se žádají, aby příležitostně a za vhodného osvětlení (poprašek sněhu nevadí, naopak členitost skal vynikne) neopomenuli laskavě pořídit i snímky těchto skalních partií: 1. masivu Bradovice od jihu ze Slavkovské dolinky (od Szontághova plieska), 2. masivu Granátové stěny od jihozáp. (se strany Velické doliny), a to nejraději z vých. úbočí Květnicové věže, 3. Široké věže od jihu (již. stěnu), 4. závěru Javorové doliny, resp. sev. stěny Javorového a Malého Javorového, každou zvláště, 5. Prostředního hrotu z Lomnického sedla, 6. vých. stěny Lomnického štítu, 7. masivu Pyšného štítu a Malého Pyšného, nejlépe s vrcholu Kežmarského nebo Weberova štítu, 8. masivu Sněhových věží (Schwarzseeturme) od Stolarczykova sedla nebo s vrcholu Černého štítu, 9. L'adového štítu od Suché doliny, 10. masivu Sněhových věží se sev.-záp. hřebenu L'adového štítu nebo s vrcholu L'adového štítu anebo s kóty 2507 m.

Fotografie, form. nejméně $6\frac{1}{2} \times 9$ cm, nechť jsou laskavě předány jednateli KAČS A. Fleischerovi v Praze IV., Na valech 278, nebo zaslány na adresu Dr. F. V. Kroutil, Brno, Tůmova 40, za účelem pořízení ná-
kresů. Fotografie budou vráceny nepoškozené.

Děkujeme již nyní za pomoc, kterou nám členstvo při vydání průvodce poskytne.

ZPRÁVY KLUBOVNÍ

Tkané odznaky K. A. ČS. jsou velmi vkusné a zašle je na požádání členům pokladník klubu Lad. Skoor, Praha XIV., Soatolavova 5 za Kč 3.— a porto za kus.

Znovu doporučujeme členům, aby používali těchto odznaků při cvičení ve skalách proto, aby bylo zřejmé patrné, kdo z cvičících je organizován v našem Klubu. Myslím, že nemusíme členům připomínati, že tento odznak, jakmile byl přišit na rukáv nebo prsa, zavazuje k tomu, aby členové jednali a vystupovali vždy tak, aby byl odznak současně odznakem opravdových gentlemanů.

Před přišitím odznaku založíme na okrajích černou látku tak, aby uložila úzkou obrubu modrému orámování odznaku, jehož barvy i materiál jsou přizpůsobeny tkanému odznaku francouzského C. A. F.

Odznak nosí se na levém rukávě nebo na levé straně kabátu.

A. F.

Členy odbočky K. A. ČS. v Plzni žádáme zdvořile, aby platili členské příspěvky výhradně pokladníkovi odbočky panu Jiřímu Krausovi v Plzni, tř. čs. Legií, Vilímova lékárna.

Článek o Vysokých Tatrách uveřejnil náš předseda R. Pilát v katalánském turistickém měsíčníku Centre Excursionista Aliga v Barceloně. Překlad pořídil náš dopisující člen Cusó Casals.

Planínský Věstník uveřejňuje ve svém 6. čísle na str. 187—189, věcný, vzorně akademicky koncipovaný článek našeho čestného člena p. Dr. Jos. Taminšeka o knize kam. J. Janeby: Horolezecká cvičení v Prachovských skalách.

Dary.

Velkopřemyslník pan Jindřich Klazar, zakládající člen našeho Klubu, věnoval nám opět Kč 500.— jednak na zakoupení propagačních výtisků III. dílu tatranského průvodce od kam. JUDr. Kroutila a JUDr. Gellnera, jednak na tiskový fond našeho Věstníku. *Děkujeme oddaně svému váženému zakládajícímu členovi za tento velkomyslný dar.*

Knihovna Ing. Vl. Linharta byla zřízena z knižního daru, jehož se nám dostalo od ušlechtilé choti našeho zemřelého čestného člena pana arch. Jaroslava Linharta.

Naše knihovna, o kterou pečuje s neobyčejným zájmem a láskou kamarád Altrichter a pro niž věnoval kamarád Vláda Fořt další skříň, byla tím obohacena o 130 vzácných knih, map a průvodců a o 500 diapositivů.

Mezi knihami jsou obě Wundtovy publikace o Matterhornu a Jungfrau, Zsigmondyho klasické dílo Im Hochgebirge, Eggerovo dílo Im Kaukasus a jiná cenná díla.

Mezi diapositivy je úplná přednáška o Dolomitech, Vys. Taurách, Dachsteinu a j. Děkujeme srdečně vážené choti našeho nezapomenutelného čestného člena.

Předseda řed. R. Pilát věnoval Klubu 99 losů Českoslov. Jednoty po Kč 3.—, t. j. 307.— Kč. Členové Klubu zajisté se postarají, aby byly losy rozprodány proto, že je všecek příjem za losy ve prospěch klubové pokladny.

Srdečně děkujeme svému milému, ušlechtilému předsedovi, který vždy pamatuje na náš Klub a jeho potřeby.

Místopředseda vrch. rada Ceněk Hevera daroval klubové knihovně několik cenných odborných knih. Děkujeme oddaně za tento dar.

Osobní.

Miroslav Jedlička, místonáčelník našeho cvičitelského sboru, a naše milá členka slečna **Dagmar Bauševá** uzavřeli dne 18. května manželský sňatek.

Josef P. Z. Pilnáček, náčelník cvič. sboru odb. v Hradci Králové, a naše milá členka **Věra Klozarová** byli oddáni dne 27. června t. r. Obou svateb účastnilo se hojně členstvo i výbor Klubu.

Přejeme oběma našim milým novým rodinkám upřímně, aby jim vykvetl vzácný květ lidského štěstí.

JUDr. Fedor A. Hodža byl dne 23. května prohlášen doktorem věd právních a státních. Gratulujeme upřímně svému milému příteli a kamarádovi, že dosáhl

vlastní píle a svědomitostí této první etapy na cestě k veřejné činnosti. *Máme ho všichni rádi pro jeho skromnost a gentlemanství a přejeme mu hojnost dalších úspěchů do budoucna.*

JUDr. Jan Gellner, jednatel brněnské odbočky našeho Klubu, otevřel si v Brně, Dvořákova 10 (tel. 11.482) advokátní kancelář. *Přejeme svému milému kamarádovi mnoho zdaru a úspěchu v další jeho činnosti.*

Kpt. Ing. F. Laibl, člen našeho cvičitelského sboru, byl povolán z Vojenského techn. ústavu do ministerstva národní obrany.

Josef Hora, člen našeho Klubu, byl v letošní zimní sezoně vedoucím lyžařské školy SLRČS na Kolínské boudě.

Lev Konečný, člen našeho cvičit. sboru, odchází z Prahy do Adamova. Neradi se loučíme se svým laskavým a obětavým kamarádem a jeho milou chotí paní Jaroslavou a přejeme jim upřímně štěstí, spokojenost a zdraví v dalším životě. Vzpomeneme si na ně často a oni zajisté i na nás.

Noví členové.

Noví členové.

857. **Vilda Klein-Schmidt**, studující, Praha I., Královská 16.

858. **Jiří Machek**, studující, Praha XII., U Havlíčkových sadů 13.

859. **Frant. Franta**, mech. telef., Plzeň, Doudlevecká 11.

860. **Alois Dostál**, úředník Živnobanky, Německý Brod.

861. **Zbyněk Mareš**, studující, Nový Bydžov, Pražské předm. 385.
 862. **Zdeněk Fink**, studující, Nový Bydžov, Jungmannova ul.
 863. **Dr. Frant. Krajíček**, státní zástupce, Brno, ul. K. Wawry 8.
 864. **Arch. Miroslav Kolář**, Brno, Dlouhá 8/b.
 865. **Jiří Mohr**, studující, Jihlava, Vrchlického 25.
 866. **Václav Bekr**, odb. učitel pom. školy, Praha VII., Bubenská 19.
 867. **Emilie Lisková-Bekrová**, studující fil., Praha VII., Bubenská 19, II. p.
 868. **Antonín Sady**, odb. učitel, Mor. Ostrava 3, Skřetova 1.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁCI

Zimní sport. Čís. 10: Pionýři Roháčů, Čsl. voj. hlídka na zahrani. závodech, Planica, Závody.

Die Karpathen. Čís. 3: Mořská oka.

Casopis Turistů. Čís. 4: Památce K. H. Máchy jest věnováno celé číslo s řadou pěkných článků. Vedle toho podává Klub přehled činnosti za rok 1935.

Čsl. Turista. Čís. 3. a 4.

Krásy Slovenska. Čís. 3: Nové zimné výstupy v Tatrách (Končitá veža sev. stěnou, Gerlachovský štít Martinovou cestou), Javorina, Bystranská jeskyně v Nízkých

Tatrách, různé zprávy. — Čís. 4: Buchlovské skály, Chata pod Inovcom, Martinské hole, seznam výletů po Slovensku.

Turista na českém západě. Čís. 3: Českomoravská vysočina, Okolí hradu Herštýna.

»Beskydy Jeseníky«. Čís. 3: Tichá hora, Chorvaté v jižní Moravě. — Čís. 4: Javorina, perla Tater.

»Do přírody«. Čís. 3—4.

»Kdy a kam?« Čís. 4.

Věstník akad. legie čsl. Čís. 4—6.

Sokolský Věstník. Čís. 17—25.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Planinski Vestnik. Čís. 5: Pod Ojstricou, Zima na Komni. — Čís. 6: Na Mojštrovko — v snežnem žlebu, Severovzh. raz Ralske gore.

Hrvatski Planinar. Čís. 4: Horské byliny, Jeskyně Vrlovka, Prokletije. — Čís. 5: Brač, Vranica planina, Bavorskou cestou po sev. stěně Triglavu, Prokletije.

»La Montagne«. Březen: Projektovaná francouzská výprava do Grónska 1936-37.

Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du C. A. F. Květen: Program společných výprav.

Nos Montagnes, Zurich. Květen: Aletschský ledovec, V la Vallée du Vieux, z Nového Zélandu. — Červen: Týden v Aiguilles de Chamonix.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. Květen: Na lyžařském kursu v Savojsku.

Revue d'Alpinisme (Bruxelles), ročenka za r. 1935: Chata Alberta I., Hory, obnovitelky rasy, Skály v Sy a Hottonu.

La Revue du Ski. Květen: Vývoj lyžařství u Laponců, Zimní sporty pro školáky. — Červen.

Bigarski Turist. Čís. 1—4.

Wierchy. Třináctý ročník na rok 1935: Nejstarší kartografické památky Tater, Polská výprava na Atlas a na Špicberky, Fotografování v Tatrách, Lemkové-Rusíni v severních Karpatech, Kronika.

Taterník. Čís. 4: Novější výstupy v Tatrách.

Turysta w Polsce. Květen: Ležení polských skautů. Na Visle, Pogórze Rożnowskie.

Alpes Maritimes, C. A. F. Nice. Čís. 2: Jarní lyžaření, výroční zpráva.

Rivista Mensile C. A. I. Čís. 4: Olymp, Alpy a Římané, Jihozápadní stěnou na Ortles. — Čís. 5.

Berg und Ski. Květen: V Pyrenejích, Západní stěna Matterhornu. — Červen: Chaty v pohoří Raber Berge.

Die Alpen. Květen: Hoggar, Göschenalp, severní stěnou na Ghiridone, Pohyb švýcarských ledovců.

Nachrichten des Deutschen Alpenvereins, Praha. Čís. 1: Výroční zpráva. Dubnový zájezd na Mörsbachhütte.

Allgemeine Bergsteigerzeitung. Číslo 676 a 677: Rakouský zájezd na Kavkaz 1935, Výstupy v Řecku. — Číslo 678: Elbrus, Hochkönig. — Čís. 679: Vliv hor na člověka. V řecké Makedonii. — Čís. 680. Skalní akrobaté v Gesäuse.

Mitteilungen der Sektion Berlin d. D. u. Oe. A. Březen:

Deutsche Alpenzeitung. Čís. 5: Kauergrat, Nástup na jižní stěnu Meije a Marmolaty, Murreidspitze (Sella), Kilimandžaro. — Čís. 6.

Der Bergsteiger. Květen-červen: Berner Oberland. Horské dráhy.

Butlletí del C. E. Comarca de Bages. Březen-duben.

Nyní spí Oitzinger ve Valbruně na malém hřbitůvku, zaplaveném kvítím, v rohu na severozápad. Na hrobě má jednoduchou mramorovou tabulku s nápisem:

Zde odpočívá
v klidu Božím,
po životě věnovaném
práci a věren povinnosti,
ANTON OITZINGER,
hospodář a horský vůdce.
Narozen 20. listopadu 1860.
Zemřel 13. června 1928.

Krásně se loučí Ch. Dickens s Pickwickem, hrdinou svého klasického románu: »Na zemi je mnoho ponurých stínů, ale tím právě vynikají jasné stránky života. Jsou ovšem lidé, kteří, jako netopýři a sovy, vidí spíše ve tmě a šeru, nežli ve světle. Nám působí větší radost, můžeme-li se naposled ještě zahleděti za drahými druhy minulých svých dnů, když je krátký, slunný den žití zalévá plným jasem svého světla.«

I my tak učiníme. Nezůstaneme dlouho ve smutných myšlenkách u Oitzingerova hrobu. Jistě by s tím nesouhlasil. Půjdeme a budeme hledat milou vzpomínku na něho ve svěžím vzduchu Zajzerské doliny, která byla jeho srdci nejbližší. Půjdeme, abychom ho zase spatřili, jak vesele s námi sestupuje, nebo jak se vrací spokojen po těžké tuře. Půjdeme, abychom ho uviděli, jak pátrá s úzké římsy po vhodném výstupu skalní stěnou. Půjdeme, abychom uslyšeli u plápolající vatry jeho životní vzpomínky. Nebo chcete snad — protože ho nazývali orlem jeho krásných, hrdých hor — abychom se zahleděli do zářící nádhery čírého éteru a hledali ho tam nahoře, jak, zbaven pozemských trampot, pozemských strastí a pozemské tíže, vznáší se v típytné výši nad vrcholky, údolími a vesničkami své domoviny.

Ano, tak ho budeme vyhledávat, tak na něho pohlížet a tak mu kynout na pozdrav. Naše srdce budou naplněna vděčností a věrnou vzpomínkou tak dlouho, pokud nám nejmilostivější Pán dovolí, abychom mohli ještě putovat v plné záři krátkého slunného dne života na tomto krásném, radostném světě!

Grüss Gott, Oitzinger!

A. F.

Snow structure and Ski fields, G. Seligman. Macmillan and Co. Ltd. London, St. Martins Str. Cena 25 sh.

Ve třech oddílech popisuje autor fyzikální a mechanické změny na sněžných polích v horách, vznik a vývoj lavin a praktický návod, jak se máme vyvarovati nebezpečí lavin.

Dílo je opatřeno 400 fotografiemi, které jsou výběrem nejskvělejších fotografií sněhu. Dílo je přístupno i čtenáři, který neovládá úplně angličtinu tím, že jsou v textu uvedeny běžné německé výrazy označující druh sněhu.

Autor je členem Alpine Clubu v Londýně, Mezinárodní sněhové komise a Ski Clubu of Great Britain.

A. F.

Tatry i Podhale, R. Malczewski, Wydawnictwo Polskie, R. Wegner, Poznaň, 207 stran.

Świat gór, Eug. Romer.

Das Kreuz vom Matterhorn, Charles Gos, přeložil A. Graber, Verlagsanstalt Victor Attinger.

Durch Asiens Hochgebirge, Ph. C. Visser, Verlag Huber Cie., Frauenfeld-Leipzig 1935. Kniha pojednává o Himalajích, Karakorum, Aghil, K'un-lun. S 65 obr. a 3 mapkami. Cena šv. fr. 12.—.

Nanda Devi, E. E. Shipton. Výprava do Himalají, 310 str. s ilustr. Hodder and Stoughton, London. Cena 15 s.

Everest: The Challenge, Francis Young-husband, 243 stran s ilustr. a mapami. T.

Nelson and Sons Ltd., London. Cena 12 s. 6 d.

Conquest of Minya Konka, Richard L. Burdsall and A. B. Emmons. Harper Brothers, New York, 292 str. s ilustr. a mapami, cena doll. 3.50.

Climbing Days, Dorothy Pilley. Harcourt, Brace and Co., New York, 352 str. s fotografiemi, cena doll. 4.—.

Mountaineering in the Sierra Nevada, Clarence King, W. W. Norton and Co. Inc. New York. Nové vydání, 320 str. s ilustr., cena doll. 3.50.

Round Mystery Mountain, Norman Watson s druhy. Green and Co., New York, 246 str. a 33 obr. se 3 mapami. Kniha pojednává o dosud nedostupné hoře Waddington. Cena doll. 5.—.

R Ů Z N Ě Z P R Á V Y

Klub Čsl. Turistů pořádá ve dnech 14. a 15. srpna t. r. I. sjezd horolezců KCST ve Vysokých Tatrách, spojený s horolezeckým cvičením a výstupy. Vedle toho koná tatranské týdny v době od 5.—12. července, 15. až 23. srpna a 6.—13. září.

Propagace Slovenska v cizině. Ve Vídni bude v době od srpna do září uspořá-

dána v sálech spolku «Secession» slovenská výstava.

Nový film z Vysokých Tater byl proveden péčí Čsl. lesnické jednoty a za spolupráce ústředního ředitelství státních lesů a statků. Film představuje lov na kamzíky s krásnými přírodními snímky.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Réfuge Cézanne pod ledovcem Blanc a Noir v Dauphínských Alpách byla zničena sněhem.

Lyonská odbočka C. A. F. koná ve dnech 12. až 14. července výpravu do svých chat v La Haute Maurienne, při čemž budou konány výstupy na Albaron,

Ciamarella, Levanna a L'Aiguille Pers v Savojsku.

Redakci ročenky «Wierchy», kterou vedl až do roku 1935 čestný člen PTT a náš čestný člen prof. Dr. Jan Gwalbert Pawlikowski, převzal předseda PTT a náš čestný člen prof. Dr. W. Goetel v Krakově.

Dokonalé suché palivo
a vařiče

META

a vše pro turistiku a sport.

V. J. ROTT a. s. v Praze,
Malé náměstí číslo 142.

Oprava: Nedopatřením redaktora byl obrázek na str. 56. třetího čísla Věstníku označen nesprávnou legendou. Správně má být: Kolový štít z Téryho sedla. Foto: Dr. Z. Brüll. Redaktor, nevymlouvá se ani na tiskárnu ani na manipulaci a pod., žádá zdvořile, aby si členové toto nedopatření, které sami zajisté již zjistili, laskavě opravili. Redaktor má nejlepší snahu, ale je přece jen také člověk.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasílá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

SPORTOVCI!

Veškeré sportovní potřeby
pro hokej — lyžařství
 bruslení a jiné sporty
nejlépe nakoupíte u firmy

SPORT DVOŘÁČEK

speciální výroba sport. potřeb, sklad tu- i cizozemských výrobků.

Obchod: PRAHA II., JECNA 20
u Masarykovy reálky

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restaurace, pokoje, společné noclehárny.

Provoz celoroční.

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na čase a na stavební výše.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II., Lazarská 7.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA, Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty. Nádobí -
Strojky - Porcelán - Přibory.

Splendid jest hotel,
kde se dá dobře spát.

Praha-Letná, nad Oborou.

VÝZBROJ

pro horolezce

dodá

SPORTOVNÍ DŮM
SKAUTING

Praha II., Vodičkova 6

Waldes Antob

Shromážděte cenné kupony přiložené ke každé krabici dutinek
a knižce papírků. Obrázkový seznam na požádání zdarma.

TOVÁRNÝ WALDES A SPOL.
PRAHA XIII.

Provazy horolezecké ve velkém
dodává **Antonina Fleisslga** nástupce
F.E. Pěta, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. Výhradní prodej
světové značky S. P. Füssen.

Svou láci známý

Brilanty

šperky, hodinky

A. NIKODĚM,

Praha I., Celetná

v průchodě proti Bafovi

FOTO »ARGO«

PRAHA I., KAPROVA 9

má
největší
výběr

použitých aparátů.

SOLIDNÍ VÝMĚNY

242. **Rivista del C. A. I.**, roč. XLIV. Pubblicazione mensile per cura del consiglio direttivo della sede centrale 1935
243. **Ročenka ČSK. Praha**, vydaná na paměť 40letí zavedení lyží do Čech 1927
244. — Totéž. 1933
245. — Totéž. 1933
246. **Jubilejní ročenka svazu lyžařů RČS.** 1903—1933 1933
- 247.—258. — Totéž. 1933
259. **Rok práce K. Čs. T. Odbor Mor. Ostrava** 1935
260. **Piachaud René-Louis**, Le Salève 1924
261. **Salzburg und Umgebung.** (Illustrierter Führer) 1933
262. **Gaillard Émile**, Les Alpes de Savoie 1933
263. **Witzenmann Ad.**, Sesvenna und Lischana (Alpine Gipelführer) 1907
264. **Sierra Club Bulletin.** Roč. XVIII. San Francisco 1933
265. — Totéž, roč. XIX. 1934
266. — Totéž, roč. XX. 1935
267. **Beadeker Karl**, Die Schweiz 1911
268. **Průvodce po Švýcarsku** 1933
269. — Totéž. 1933
270. **Sommer in der Schweiz** (Illustrierter Reiseführer) 1933
271. **Schweiz Revue SBB.**, Herbst 1931 1931
272. — Herbst 1932 1932
273. — Winter 1932—1933 1933
274. — Frühling 1933 1933
275. — Sommer 1933 1933

179. **Mitteilungen des Deutschen und Österreichischen Alpenvereins** 1932
180. — Totéž. 1933
181. — Totéž. 1934
182. **Der Lichtbildner**, 1934, Vídeň 1934
183. **Rey Guido**, Le Mont Cervin. 1934
184. **Lépiney Jaq. et Tom**, Sur les crêtes du Mont Blanc 1929
185. **Vallot Quide**, Le Massif du Mont Blanc 1925
186. **Biendl Hans**, Der Monte Cristallo (Alpine Gipelführer) 1906
187. **Srp Jan**, Olejotisk 1921
188. **Lát Ludvík**, Na Kavkaze. (Ilustrované cestopisné črty.) 1924
189. **Narciarstwo Polskie Rocznikow Polskiego związku Narciarskiego** 1925
190. **The New Zealand Alpine Journal.** Vol. V. 1933, Dunedin 1933
191. — Vol. V. 1934, Dunedin 1934
192. — Vol. VI. 1935, „ 1935
193. **La Montagne**, roč. LIX. Revue du C.A.F. 1933
194. — Totéž, roč. LX. 1934
195. — Totéž, roč. LXI. 1935
196. **Nos Montagnes**, roč. XIV. Organe du club Suisse 1934
197. — Totéž, roč. XV. 1935
198. **Ramond Observations sur les Alpes** 1927
199. **Camus Théodore**, Oeuvres Alpines 1930
200. **Koblic Přemysl Ing.**, Ozobromový tisk 1921

201. **Niepmann Dr.** Der Ortler (Alpine Gipelführer) 1905
202. **Meurer Jul.**, Illustrierter Führer durch die Ortler-Gruppe 1896
203. **Peñalara**, roč. XXII. Organe de Sociedad española de Alpismo, Madrid 1933
204. — Totéž, roč. XXIII., Madrid 1934
205. — Totéž, roč. XXIV., „ 1935
206. **Penegal**, Südtirol Alpen Panorama 1933
207. **Autour du Pic de Midi d'Ossau et du Balaitous** 1928
208. **Imlauf Jindra**, Pigment čili uhlotisk 1920
209. **Srp Jan**, Pinatype 1924
210. **Planiniski Vestnik**, roč. XII. Glasilo slovenskega planinskega društva, Lublaň 1906
211. — Totéž, roč. XIII. 1907
212. — Totéž, roč. XIV. 1908
213. — Totéž, roč. XV. 1909
214. — Totéž, roč. XVI. 1910
215. — Totéž, roč. XVII. 1911
216. — Totéž, roč. XVIII. 1912
217. — Totéž, roč. XIX. 1913
218. — Totéž, roč. XX. 1914
219. — Totéž, roč. XXXIV. 1934
220. — Totéž, roč. XXXV. 1935
221. **Dostál Jaroslav**, Podkarpatská Rus 1933
222. **Puyo C.**, Portret 1928
223. **Riegler Karel škpt.**, Praktická příručka pro horolezcův 1934

224. **Soubiron Pierre**, Les Pyrénées du Pic d'Auie au Canigon (Guide Soubiron) 1931
225. **Moriggi J. Dr.**, Ratgeber für Alpenwanderer in der Ostalpen 1928
226. **Refuges accessibles en hiver et itinéraires d'Accès** (Pyrénées) Club Alpin Français 1933
227. **Revue Alpine**, Bulletin du Club Alpin Belge, Bruxelles 1934
228. **La revue Alpine**, roč. IV. Section Lyonnaise du C. A. F. 1934
229. Totéž, roč. V. 1935
230. **La revue du Ski**, roč. V. Organe officielle de Publication de la Fédération Française de Ski 1934
231. — Totéž, roč. VI. 1935
232. **Bobba Giovanni**, Rocca la Meja Cima Gorgia Cagua - Rocca della Paur, Torino 1897
233. **Radio-Radiis Alfred, von**, Der Rosengarten (Alpine Gipelführer) 1907
234. **Rivista del C. A. I.**, roč. XLIV. Pubblicazione mensile per cura del consiglio direttivo della sede centrale 1925
235. — Totéž, roč. XLIV. 1925
236. — Totéž, roč. XLV. 1926
237. — Totéž, roč. XLV. 1926
238. — Totéž, roč. XLVI. 1927
239. — Totéž, roč. IX. 1931
240. — Totéž, roč. XI. 1933
241. — Totéž, roč. XII. 1934

Na horské tury vždy jen ODKOLKOVY výtečné

OPLATKY

SUŠENKY

PERNÍČKY

MARCIPÁNY

Výborný ODKOLKŮV chléb „SELSKÝ“ nebo „VITA“
(zůstává dlouho vláčný)

Dobrou náladu na horách

p o d m i ň u j í

dobré konzervy od Hulatů!

N e z a p o m e ň t e !

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží. **Praha-Vinohrady.**

Pilnáčkovovo mýdlo Lanol

udržuje krásnou a svěží pleť

Pilnáčkůvohol

ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.

HORTUS

ZAHRADNÍ PLNÉ HNOJIVO PRO
VŠECHNY KULTURY

SDRUŽENÍ PRO PRODEJ DUSÍKATÝCH LÁTEK V PRAZE II, NA FLORENCI 3.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10%ní slevu u větších formátů z plných cen,
při zaručeně prvotřídním provedení 6 pohlednic Kč 40.—. — Telefon 216-12.

ARCHITEKTURA

*Při stavbě domů a vil, při za-
řizování a adaptacích bytů,
obchodních místností a pod.*

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

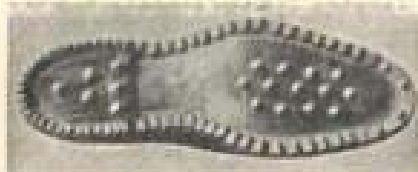
provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

Admiror
nejlepší tužka
NÁRODNÍHO PODNIKU

Prvotřídní obuv horskou a turistickou

vyrábí a
opravuje

JOSEF BARTÁČEK, obuvník
Nusle-Údolí, Oldřichova 35.

(Dlouholetý ved. ty F. Müller, Praha XII, Italská 15)

Mezinárodní zastupitelství
ERBEN a GERSTENBERGER,
Praha II, Petráškov nám. 7.

Odbočka: Bratislava Uhorská 22.
Telef. 61257.8, 60034. Telegr. Erbenberger, Praha.
Tuzemská, mezinárodní a zámořské dopravy, doprava zavazadel,
stěhování, doručování, přepravování, ukládání, expedice, atd.

Pro každý sport v zimě i v létě vybaví
Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

DÍLO, které dosud chybělo naší turistické literatuře HROLEZECKÝ PRŮVODCE PO VYSOKÝCH TATRÁCH

Již vydaný I. díl: Kriváň-Sedlo pod Čubrinou jest brož. za Kč 30.—, váz. Kč 40.—.

Přihlašte se i k odběru dílů dalších: II. Liliové Sedlo-Váha, III. Český štít-Pol-
ský hřebec, IV. Vých. Vysoká-Sedielko, V. Ladová kopa-Kopské sedlo.

Důvěry hodným na splátky.

U knihkupeů.

Nakladatelství „ORBIS“, Praha